

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/111/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117010697
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117010697.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 15. januára 2019 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným V. I., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28Tk/2/2017 zo dňa 25.10.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e výrok rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28Tk/2/2017 zo dňa 25.10.2018, o treste odňatia slobody.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine, škode a ochrannom opatrení rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28Tk/2/2017 zo dňa 25.10.2018,

obžalovaného V. I., nar. XX.X.XXXX v K. K., trvale bytom K.
K. - A., M. XXXX/XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Žilina,

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. n a s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému ukladá peňažný trest vo výške 2.000,- € (dvetisíc Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ukladá obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 8T/132/2013-422 zo dňa 31.3.2016, právoplatný dňa 7.7.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 2To/56/2016-446 zo dňa 7.7.2016, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 roky, ako i peňažný trest vo výške 2000,- € (dvetisíc Eur) spolu so stanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28Tk/2/2017 z 25.10.2018, bol obžalovaný V. I. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e), písm. i) Tr. zák. a pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

„v bode 1/

s cieľom získania neoprávneného finančného prospechu v presne nezistenom čase, asi jeden až dva týždne pred dňom 17.04.2011, prišiel na vopred dohodnuté stretnutie za T. E., nar. XX. XX. XXXX (ktorému bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia) do Ružomberka V. I., s tým, že už predtým mu pri predchádzajúcom stretnutí povedal, že má tip na odcudzenie dvoch jazdených osobných motorových vozidiel z predajne IMPA v Dolnom Kubíne a žiadal T. E., aby s ním išiel do toho, s čím on súhlasil, spolu išli do Dolného Kubína, pozrieť do predajne IMPA Dolný Kubín, s.r.o. na ul. Jánoškovej č. 2278 v Dolnom Kubíne, pričom na miesto navigoval T. E. sám V. I., po príchode na miesto spoločne vošli do predajne IMPA Dolný Kubín, predstierali kúpu jazdeného osobného motorového vozidla Škoda SUPERB, aby zistili, kde sú uložené kľúče od predtým vyhliadnutých jazdených vozidiel, po zistení situácie v predajni a oboznámení sa s miestom, z predajne spoločne odišli späť do Ružomberka, počas jazdy autom sa dohodli na konkrétnych úlohách pre jednotlivé osoby zapojené do tejto krádeže a to tak, že T. E. zabezpečí ďalších ľudí, ktorých úlohou bude strážiť prízjazdové cesty k predajni, ako aj dávať pozor po skutku na hliadky polície, V. I. zabezpečí nástroje na prekonanie dverí, pričom kukly a vysielacky si donesú každý svoje, následne T. E., v období pred spáchaním skutku zabezpečil na jeho spáchanie M. E., nar. XX. XX. XXXX (ktorému bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia) a Q. K. (ktorý bol vylúčený na samostatné konanie), ktorí mali za finančnú odmenu strážiť určené miesta v blízkosti predajne, za účelom varovania T. E. a V. I. pred hliadkami polície, Q. K. navyše mal pri odchode z miesta krádeže ísť vo vozidle ako prvý a varovať za ním idúce odcudzené motorové vozidlá s T. E. a V. I. pred pohybujúcimi sa a stojacimi hliadkami polície na odchodovej trase,

dňa 17.04.2011 vo večerných hodinách sa všetci menovaní stretli v Liptovskom Mikuláši, spoločne sa všetci presunuli do mesta Dolný Kubín, kde M. E. išiel spoločne s T. E. a V. I., Q. K. išiel vo vozidle sám, po príchode na križovatku ciest Vyšný Kubín - Dolný Kubín - Ružomberok, ostal Q. K. na nej strážiť prízjazdovú cestu, M. E. pokračoval s druhým vozidlom v smere na Dolný Kubín, kde ešte pred vjazdom do Dolného Kubína, pri hlavnej ceste, v blízkosti sídla predajne IMPA Dolný Kubín, z vozidla vysadil T. E. a V. I., ktorí pokračovali pešo cez lúku, k miestu nad predajňou IMPA, kde ostali čakať na pokyny M. E. a Q. K., M. E. pokračoval ďalej, svoje vozidlo zaparkoval na sídlisku Banisko v Dolnom Kubíne a pešo zišiel k hlavnej ceste, aby dával pozor, M. E. a Q. K. podľa predchádzajúcich pokynov strážili na určených stanovištiach a následne cez vysielacky usmerňovali T. E. a V. I., či je mesto „čisté“ a nepohybujú sa tu hliadky polície, z dôvodu predchádzania ich neskoršieho odhalenia si po predchádzajúcej dohode na túto akciu so sebou nebrali mobilné telefóny, následne v čase krátko pred polnocou obaja strážiaci členovia skupiny oznámili T. E. a V. I., že môžu ísť „na to“, po čom sa títo dvaja presunuli pešo k vstupným dverám do predajne IMPA Dolný Kubín a v čase asi o 23.46 hod. dňa 17.04.2011 obaja spoločne vypáčili vstupné dvere donesenými pajsrami, tieto otvorili a vošli do predajne, pričom už mali na hlavách kukly a V. I. aj lyžiarske okuliare, ktoré mal pre prípad, že by bolo potrebné rozbiť sklenenú výplň dverí, aby si nezranil oči, spoločne prebehli k zadnej časti predajne, kde v drevenej skrinke boli uložené kľúče od vonku stojacich jazdených motorových vozidiel, každý z nich zobral zo sebou viacero kľúčov, vybehli vonku na parkovisko vedľa tejto predajne a s odcudzenými kľúčmi skúšali otvárať tam stojace vozidlá, a to až do doby kým neotvorili nimi vyhliadnuté vozidlá Škoda SUPERB ev.č.: BL793AP, šedá metalíza, VIN č. TMB3CD3T399027526 a Volkswagen Touareg ev.č.: BL795AP, zelená metalíza, VIN č. WVGZZZ7LZ9D033984, do týchto po otvorení nasadli, pričom zo sebou zobrali 4 sady kľúčov od ďalších tam stojacich motorových vozidiel, s vozidlami vyrazili v smere na obec Vyšný Kubín - Malatiná - Liptovská Anna - Banská Bystrica, a to tak, že pred nimi išiel na vozidle Q. K., ktorý dával pozor na hliadky polície, M. E. išiel sám v smere na Ružomberok do Liptovského Mikuláša, po príchode T. E., V. I. a Q. K. do Banskej Bystrice s odcudzenými vozidlami, zabezpečil V. I. ich ukrytie,

týmto svojím konaním spôsobili spoločnosti IMPA Dolný Kubín, s.r.o. so sídlom Kuzmányho 12, Bratislava, IČO: 35 684 046, škodu odcudzením motorového vozidla Škoda SUPERB vo výške 26.241,- €, odcudzením vozidla Volkswagen TOUAREG škodu vo výške 28.986,- €, odcudzením 4 ks kľúčov

a tým nutnou výmenou súprav zámkov na 4 ks iných motorových vozidiel škodu vo výške 1.119,- € a poškodením vstupných dverí do predajne škodu vo výške 3.945,- €,

v bode 2/

S cieľom získania neoprávneného finančného prospechu v presne nezistenom čase asi tri týždne pred dňom 18.04.2011 prišiel na dohodnuté stretnutie za T. E. do Ružomberka V. I. s tým, že už predtým mu pri predchádzajúcom stretnutí povedal, že má tip na vykradnutie zlatníctva v meste Trstená a žiadal T. E., aby s ním išiel do toho, s čím on súhlasil, spolu išli do predajne zlatníctva v Trstenej na ul. Bernolákovej č. 13, pričom na miesto navigoval T. E. sám V. I., po príchode na miesto, ihneď ráno po otvorení predajne zaparkovali, za účelom zistenia situácie na mieste a zistenia miesta uloženia trezora, po jednom vošli do vnútra predajne, najprv T. E. a následne po jeho vrátení sa do auta aj V. I. a to v čase, keď predavačka vykladala z trezoru zlaté šperky, po zistení situácie v predajni a oboznámení sa s miestom z Trstenej odišli späť do Ružomberka, počas jazdy autom sa dohodli na konkrétnych úlohách pre jednotlivé osoby zapojené do tejto krádeže, a to tak, že T. E. zabezpečí auto na spáchanie tohto skutku, ako aj ďalších ľudí, ktorých úlohou bude strážiť prízjazdové cesty k zlatníctvu, ako aj dávať následný pozor po skutku na hliadky polície, V. I. zabezpečí oceľové lano a nástroje na prekonanie dverí, pričom kukly a vysielacky si donesie každý svoje, následne T. E., v období pred spáchaním skutku zabezpečil na jeho spáchanie M. E. a Q. K., ktorí mali za finančnú odmenu strážiť určené miesta v meste Trstená, za účelom varovania T. E. a V. I. pred hliadkami polície, Q. K. mal navyše pri odchode z miesta krádeže ísť vo vozidle, ako prvý a varovať vozidlo prevážajúce odcudzený trezor pred pohybujúcimi sa a stojacimi hliadkami polície na odchodovej trase, T. E. zabezpečil za týmto účelom aj osobné motorové vozidlo BMW 5-radu, kombi, sivej metalízy, nezisteného ev.č., V. I. zabezpečil nástroje na prekonanie dverí a oceľové lano, následne sa dňa 18.04.2011 vo večerných hodinách stretli v Liptovskom Mikuláši a všetci sa presunuli do mesta Trstená, M. E. a Q. K. išli vo vozidlách sami, T. E. išiel spoločne s V. I. na vozidle BMW, po príchode do mesta Trstená, podľa vopred dohodnutých úloh, odstaviť M. E. vozidlo na sídlisku pri NsP Trstená a pešo prešiel k prízjazdovej ceste v meste Trstená nad týmto sídliskom, v smere od Tvrdošína, Q. K. zaparkoval vozidlo na ul. Oravickej v Trstenej pri bytovkách a pešo prešiel na križovatku ciest v meste Trstená, smer hraničný priechod Trstená-Chyžné a smer Suchá Hora, tu obaja strážili a následne cez vysielacky usmerňovali T. E. a V. I., ktorí sa išli zatiaľ na vozidle BMW schovať za mesto Trstená v smere na obec Suchá Hora na poľnú cestu, či je mesto „čisté“ a nepohybujú sa tu hliadky polície, z dôvodu predchádzania ich neskoršieho odhalenia si po predchádzajúcej dohode na túto akciu zo sebou nebrali mobilné telefóny, následne v čase krátko pred polnocou obaja strážiaci členovia skupiny oznámili T. E. a V. I., že môžu ísť „na to“, po čom sa títo dvaja presunuli na vozidle BMW priamo k predajni zlatníctva na ul. Bernolákovej č. 13 v Trstenej a v čase asi o 23.59 hod. dňa 18.04.2011 obaja spoločne vylomili zámok dverí, tieto otvorili a vošli obaja do predajne zlatníctva, pričom už mali na hlavách kukly a V. I. aj čelovú lampu, spoločne poodšúvali pulty, aby spravili miesto pre ťahanie trezoru, následne V. I. obopol oceľové lano okolo trezoru a T. E. ho s vozidlom BMW vytrhol a vytiahol vonku pred predajňu, kde ho spoločne prehodili do batožinového priestoru tohto vozidla, oceľové lano ostalo na zemi pred predajňou a oni spoločne z miesta odišli preč v smere na obec Suchá Hora, cez obec Oravice na obec Hutý a mesto Liptovský Mikuláš, a to tak, že pred nimi išiel Q. K., ktorý dával podľa predchádzajúcej dohody pozor na hliadky polície, M. E. ostal na mieste až do rána, aby predišiel svojmu odhaleniu hliadkami polície a domov išiel až ráno okolo 05.30 hod., zlato z trezora neskôr T. E. a V. I. previezli do Prahy v Českej republike, kde ho doposiaľ nezistenému mužovi slovenskej národnosti predali za sumu 70.000,-€, po spáchaní skutku V. I., rozdelil finančný zisk medzi zúčastnené osoby, ktoré sa podieľali na jeho spáchaní,

týmto svojim konaním spôsobili poškodenej M. I., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom K., ul. A. č. XXX, IČO: 37673386 odcudzením trezora škodu vo výške 530,54 € a odcudzením zlatých šperkov vo výške 67.292,56 €, v ktorej je zahrnutá aj hodnota odcudzených šperkov, ktoré mala zverenú od iných dvoch subjektov na základe komisionárskej zmluvy, a za škodu na ktorých zodpovedala komitentom,

poškodeným B. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., A. XXX/XX a L. U., nar. XX. XX. XXXX poškodením zámku vstupných dverí spôsobili škodu v nezistenej výške,

celkovo pokračujúcim konaním v bodoch 1/ a 2/ obžaloby spôsobili škodu odcudzením vo výške najmenej 124.169,10 € a škodu poškodením vo výške najmenej 3.945,-€.

Za to mu súd podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 2.000,- €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 8T/132/2013-422 zo dňa 31.3.2016, právoplatný dňa 7.7.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 2To/56/2016-446 zo dňa 7.7.2016, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 3 roky, ako i peňažný trest vo výške 2000,- Eur (dvetisíc) spolu so stanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti IMPA Dolný Kubín, s.r.o., so sídlom Janoškova č. 2278, 026 01 Dolný Kubín, škodu vo výške 9.251,72 Eur, poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, so sídlom SNP 98/2, Zvolen, škodu vo výške 30.125,82 Eur a poškodenej M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., ul. A. č. XXX, okres E., škodu vo výške 67.823,10 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., ul. A. č. XXX, okres E., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné opatrenie, a to zhabanie vecí špecifikovaných v predmetnom rozsudku.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol vo výroku o uloženom treste napadnutý odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného a napadnutý odvolaním obžalovaného vo výroku o vine a treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení podaného odvolania úvodom namietol použitie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l). Mal za to, že obžalovaný pristúpil k priznaniu skutku až ku koncu dokazovania, kedy už bol zo spáchania skutku v podstate usvedčený. V ďalšom uviedol, že uložený trest odňatia slobody považoval za neprimerane mierny z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. K uvedenému dodal, že vzhľadom k účelovému vyčkávaciemu postojovi obžalovaného, absencie jeho úprimnej ľútoty a opakovanie trestnej činnosti, nemožno uloženie trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby považovať za spravodlivé. Na základe spomenutých skutočností navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a obžalovanému postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil prísnejší, nepodmienečný trest odňatia slobody. Ostatné výroky navrhol nechať nezmenené.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Veselého. V úvode odôvodnenia odvolania opísal výrokové časti napadnutého rozsudku, ktoré sa týkali uznanej viny a uložených trestov. V ďalšej časti citoval príslušné relevantné ustanovenia Trestného poriadku. V ďalšej časti odôvodnenia spochybnil dodržanie jeho ústavného práva na zákonného sudcu, pričom poukázal na uvedenú zásadu aj rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru sa zákonnou sudkyňou mala stať JUDr. Beččáková. Nepoprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu, ale nesúhlasil s použitím kvalifikovaného znaku skutkovej podstaty zločinu krádeže - závažnejší spôsob konania - spáchanie činu organizovanou skupinou. Za nezákonný postup súdu považoval vylúčenie spoluobžalovaného Bc. Q. K. na samostatné konanie. Obžalovaný ďalej namietal uloženie peňažného trestu, keďže tento bol už zaplatený v zrušenom rozsudku v rámci uloženia súhrnného trestu. Nesúhlasil

s použitím ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko jeho aplikáciu považoval za neprimerane prísnu. V závere uviedol, že nesúhlasí ani s výškou škody a uložením ochranného opatrenia - zhabanie vecí. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dôvodom odvolania obžalovaného sa prokurátor vyjadril v tom zmysle, že odvolacie námietky obžalovaného uvedené v odôvodnení odvolania sú len opakovaním jeho obhajoby v pôvodnom konaní. Uviedol, že obžalovaný spomenul v podstate len jednu novú odvolaciu námietku, a to námietku o nezákonnosti sudcu, ktorú prokurátor považoval za neopodstatnenú. Stručne sa vyjadril k odvolacej námietke obžalovaného ohľadom aplikovania ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorú rovnako považoval za nedôvodnú. Krajskému súdu navrhol odvolanie obžalovanému zamietnuť ako nedôvodné, lebo napadnutý rozsudok považoval vo výroku o vine za správny a zákonný.

Obžalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že prokurátor svoju požiadavku na uloženie prísnejšieho trestu nijakým spôsobom neodôvodnil. Obžalovaný vo svojom vyjadrení ďalej citoval ustanovenia o zásadách ukladania trestov, pričom mal za to, že okresný súd sa týmito zásadami pri ukladaní trestu odňatia slobody dôsledne neriadil. Zvýšením už aj tak vysokého trestu by bola zvýraznená nezákonnosť napadnutých výrokov o treste. Obžalovaný spomenul, že trest v uloženej výške by bol pre neho a pre jeho rodinu likvidačným. K námietke prokurátora o účelovosti priznania obžalovaného obžalovaný uviedol, že nie je dôležité v ktorej fáze trestného konania sa k skutku prizná a úprimne oľutuje. Vzhľadom k uvedenému nadriadenému súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor na verejnom zasadnutí v celom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí rovnako uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava podrobných písomných dôvodov podaného odvolania, ktoré boli predložené odvolaciemu súdu.

Obžalovaný sa v konečnom návrhu v celom rozsahu pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného boli podané oprávnenými osobami a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania prokurátora a aj obžalovaného sú sčasti dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o vine, vo výrokoch o uložených trestoch a spôsobe ich výkonu, vo výroku o náhrade škody a vo výroku o ochrannom opatrení.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Podľa § 57 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a. Peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2018 urobil vyhlásenie o svojej vine tak, že k skutku sa priznal v celom rozsahu, ale nie je si vedomý, že by bol členom organizovanej skupiny. Okresný súd toto vyhlásenie uznesením podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. neprijal.

Čo sa týka viny obžalovaného, tu treba skonštatovať, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako sa mu kládlo za vinu a ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný si pokračujúcim konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a organizovanou skupinou a spôsobil ním značnú škodu, ako aj pokračujúcim konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím naplnil všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e), písm. i) Tr. zák. a pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný nepoprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu, ale zároveň nesúhlasil s použitím kvalifikovaného znaku skutkovej podstaty zločinu krádeže - závažnejší spôsob konania - spáchanie činu organizovanou skupinou. Obžalovaný V. I. je v trestnom konaní usvedčovaný v prvom rade výpoveďami svedkov T. E. a M. E.. Výpovede svedkov spolu so sumou listinných dôkazov a odborných vyjadrení sa krajskému súdu rovnako ako okresnému súdu javia dôveryhodné v súlade so zabezpečenými dôkazmi. Ich výpovede sú podporované jednak navzájom a jednak výpoveďou bývalého spoluobžalovaného Bc. Q. K., ako aj inými dôkazmi, ktoré dokladujú priebeh skutku a nadriadený súd ich preto hodnotil so zvýšenou starostlivosťou. Pokiaľ ide o kvalifikačný znak - spáchanie činu organizovanou skupinou tu treba uviesť, že konanie obžalovaného napĺňa znaky organizovanej skupiny v zmysle § 129 ods. 2 Tr. zák.

V dokazovaní k uloženému trestu okresný súd zistil, že u osoby obžalovaného existovala jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval, ako aj jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., podľa ktorej už bol za trestný čin odsúdený. Prvostupňový súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 za vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný V. I. sa dopustil celkom dvoch úmyselných trestných činov (zločin a prečin) spáchaných dvoma skutkami, okresný súd obligatórne uložil obžalovanému trest pri aplikácii tzv. asperačnej „zostrujúcej“ zásady v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. Zároveň súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko obžalovaný V. I. opätovne spáchal zločin. Zákonom ustanovená trestná sadzba pri treste odňatia slobody tak bola v rozmedzí od 6 rokov a 6 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace. Okresný súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd vyslovuje, že okresný súd nesprávne vyhodnotil priznanie obžalovaného ako poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. (k trestnému činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval). Nadriadený súd konštatuje, že obžalovaný síce pristúpil k priznaniu skutku, ale s výhradou, že nie je si vedomý, že by bol členom organizovanej skupiny. Keďže sa obžalovaný V. I. nepriznal ku skutku a jeho právnej kvalifikácii, tak ako bol skutok prekvalifikovaný v zmysle zmeny právnej kvalifikácie na základe návrhu prokurátora (pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák.

s poukazom na § 138 písm. e), písm. i) Tr. zák. a pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.), druhostupňový súd preto na priznanie obžalovaného neprihliadal ako na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., ale uvedené priznanie obžalovaného V. I. vzal do úvahy pri ukladaní trestu. V ďalšom krajský súd uvádza, že okresný súd pochybil aj v prípade neprihliadania na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov. Čo sa týka aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorú okresný súd použil pri určovaní trestnej sadzby trestu odňatia slobody, je krajský súd toho názoru, že vzhľadom k aplikovaniu § 41 ods. 2 Tr. zák. by použitie tohto ustanovenia bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, preto rozhodol, že toto ustanovenie sa nepoužije. Krajský súd následne pristúpil skúmaniu, či u obžalovaného bude aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4, keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností, ale vzhľadom na aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. bol krajský súd rovnako toho názoru, že použitie ustanovenia § 38 ods. 4 by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne v zmysle § 38 ods. 7, preto rozhodol, že toto ustanovenie sa rovnako nepoužije.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahoval na trestné stíhanie obžalovaného, okrem iného vyplynulo, že podľa aktuálneho odpisu registra trestov bol obžalovaný v minulosti päťkrát uznaný vinným a potrestaný a to Okresným súdom Lučenec rozhodnutím, sp.zn. 3T/15/1992 z 8.4.1993, pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 2 písm. b) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., Okresným súdom Banská Bystrica rozhodnutím, sp.zn. 2T/89/1998 z 23.2.2000, pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961, Okresným súdom Banská Bystrica rozhodnutím, sp.zn. 3T/19/1999 z 29.1.2001, pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961, Okresným súdom Banská Bystrica rozhodnutím, sp.zn. 5T/2/2007 z 8.4.2009, a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/181/2009 z 3.11.2009, pre trestný čin podielnictva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. a Okresným súdom Veľký Krtíš rozsudkom, sp.zn. 8T/132/2013 z 31.3.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 2To/56/2016 zo 7.7.2016, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. Obžalovaný V. I. tiež spáchal 21 priestupkov v období od 11.1.2012 do 2.1.2017.

Krajský súd v druhostupňovom konaní vyhodnotil odvolanie prokurátora voči neprimeranosti výroku o treste ako sčasti dôvodné. Odvolanie obžalovaného voči výroku o vine vyhodnotil ako nedôvodné a voči výroku o treste vyhodnotil ako sčasti dôvodné. Pri aplikácii všeobecných zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. musia byť okrem okolností, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a, hodnotené aj ostatné okolnosti charakterizujúce závažnosť činu. Ide najmä o rozsah a povahu spôsobených následkov, pričom musia byť zohľadnené aj také skutočnosti, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním súdenej trestnej činnosti.

Krajský súd vyhovel odvolacej námietke prokurátora, podľa ktorej okresný súd nesprávne vyhodnotil priznanie obžalovaného ako poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Druhostupňový súd preto na priznanie obžalovaného neprihliadal ako na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a zároveň prihliadol na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Pokiaľ ide o tvrdenie prokurátora, ktorým namietal prílišnú miernosť trestu, krajský súd uvádza, že sa nestotožňuje s námietkou prokurátora. Odvolací súd aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, postoj obžalovaného v trestnom konaní a výrazný odstup času od spáchania skutku nepovažoval za spravodlivé uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody aký uložil prvostupňový súd.

K odvolacím námietkam obžalovaného V. I. odvolací súd uvádza nasledovné.

Obžalovaný V. I. namietal porušenie princípu zákonnosti sudcu tak, že podľa jeho názoru sa zákonnou sudkyňou mala stať JUDr. Erika Bebčáková. K namietanému krajský súd konštatuje, že elektronickou podateľňou bola dňa 25.5.2017 predmetná trestná vec pridelená sudcovi JUDr. Danielovi Bérešovi a bola zapísaná pod sp. zn. 29T/57/2017 a týmto úkonom sa JUDr. Daniel Béreš stal zákonným sudcom v tejto veci. Následne bola vec evidenčne prevedená a zapísaná pod novú spisovú značku 28Tk/2/2017 (do registra Tk) a opatrením predsedu súdu Okresného súdu Žilina pod. sp. zn. 1SprR/525/2017 zo dňa 25.5.2017 mu bola vec, v záujme neodňatia veci zákonnému sudcovi, pridelená na konanie. Keďže je zrejmé, že došlo k administratívnej chybe pri zapisovaní do registra T, pričom trestná vec mala byť správne zapísaná do registra Tk z dôvodu právnej kvalifikácie skutku, odvolací súd považuje túto námietku za nedôvodnú. Obžalovaný navyše vo svojom odvolaní nesprávne uvádza, že predsedníčkou senátu 29T je JUDr. Erika Bebčáková.

V ďalšom bode odvolania obžalovaný V. I. namietal použitie kvalifikovaného znaku skutkovej podstaty zločinu krádeže - závažnejší spôsob konania - spáchanie činu organizovanou skupinou. Krajský súd zvyrazňuje, že pokiaľ ide o kvalifikačný znak - spáchanie činu organizovanou skupinou treba uviesť, že spôsob vykonania skutku, jeho príprava, rozdelenie úloh, rozmiestnenie stráží, komunikácia cez vysieláčky, aby sa sťažilo odhalenie skutku políciou jednoznačne svedčí pre vyšší stupeň spolupáchateľstva, ktorý sa vo svojej kvalite odlišuje od bežného páchania krádeží vlámaním viacerými osobami, čo jednoznačne zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania činu a napĺňa znaky organizovanej skupiny v zmysle § 129 ods. 2 Tr. zák. Konanie obžalovaného tak, ako mu je kladené za vinu jednoznačne a bez pochyb napĺňa uvedené znaky.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného týkajúcu sa prietahov v súdnom konaní, aj táto je podľa názoru krajského súdu nedôvodná. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že vo veci sa konalo plynule, bez prietahov a bolo vykonané rozsiahle dokazovanie na mnohých hlavných pojednávaniach. Dôvod vylúčenia spoluobžalovaného Bc. Q. K. na samostatné konanie sa druhostupňovému súdu rovnako ako prvostupňovému javil ako hospodárny a účelný vzhľadom na skutočnosť, že Bc. Q. K. sa nedostavoval na hlavné pojednávania a tým maril rýchle a plynulé pokračovanie vo veci.

Rovnako nebolo možné vyhovieť námietke obžalovaného V. I., v ktorej namietal nezákonnosť výroku o peňažnom treste vo výške 2.000,- Eur. Podľa jeho názoru šlo o duplicitné rozhodnutie bez podkladu v zákone. Nadriadený súd dáva na tomto mieste obžalovanému do pozornosti ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého v rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7. Okresný súd bol v rámci uloženia súhrnného trestu povinný uložiť aj peňažný trest, ktorý „preniesol“ zo zrušeného rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš. Z pripojeného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 8T/132/2013 je zrejmé, že obžalovaný predmetný peňažný trest v zrušenom rozsudku už vykonal, preto bude v tejto trestnej veci potrebné započítať vykonaný peňažný trest a v žiadnom prípade, ako to tvrdí obžalovaný vo svojom odvolaní, ho nebude nutné vykonávať znova.

Nadriadený súd si osvojil odvolacie argumenty obžalovaného, ktoré sa týkali namietania použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. Čo sa týka aplikácie tohto ustanovenia, ktorú okresný súd použil pri určovaní trestnej sadzby trestu odňatia slobody je krajský súd toho názoru, že vzhľadom k aplikovaniu § 41 ods. 2 Tr. zák. by použitie tohto ustanovenia bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, preto rozhodol, že toto ustanovenie sa nepoužije. Samotné použitie tzv. asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. sa odvolaciemu súdu na výpočet trestnej sadzby javilo ako postačujúce.

Pre tieto dôvody krajský súd odvolaniu prokurátora čiastočne vyhovel a odvolaniu obžalovaného čiastočne vyhovel.

Druhostupňový súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 4 roky. Ako dôvod podstatného zníženia uloženého trestu oproti trestu uloženému okresným súdom možno označiť hodnotenie osoby obžalovaného, ako aj následky spáchaných trestných činov, okolnosti prípadu, postoj obžalovaného a najmä odstup času od spáchania skutku, ktorý má podľa krajského súdu vplyv na hodnotenie stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorý sa plynutím času znižuje, rovnako ako sa znižuje potreba postihnutia páchatel'a, pretože odstupom

času sa miera aj účel trestu a tiež skutočnosti vyplývajúce na hodnotenie možnosti nápravy páchatel'a. Rovnako odvolací súd vzal do úvahy aj to, aby bol uloženým trestom vzhľadom na odstup času zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu obžalovaného. Trest odňatia slobody musí podľa názoru krajského súdu v rámci generálnej prevencie trestu iných dostatočným spôsobom odradiť od páchania obdobného protiprávneho konania. V rámci individuálnej prevencie je potrebné primerane trestom pôsobiť aj na osobu obžalovaného, ktorý by bol trestnom odňatia slobody vo výmere 8 rokov neprimerane prísne postihnutý za skutok, ktorého sa dopustil pred ôsmymi rokmi.

Krajský súd pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody prijal záver o zákonnosti aplikácie príslušných ustanovení podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním súčasne súdených trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Osobitným výrokom druhostupňový súd obžalovanému podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 2.000,-Eur, ktorý prevzal zo zrušeného rozhodnutia v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Rovnako osobitným výrokom krajský súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 8T/132/2013-422 zo dňa 31.3.2016, právoplatný dňa 7.7.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 2To/56/2016-446 zo dňa 7.7.2016, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 3 roky, ako i peňažný trest vo výške 2000,-Eur (dvetisíc) spolu so stanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokmi rozsudku ohľadom nahradenia škody a uloženia ochranného opatrenia, pričom nezistil žiadne pochybenia okresného súdu a v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v tejto časti osvojil.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Žiline rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.